

Григорій, Герасимъ, Ааронъ, Мелетій, Савва, Доротей, Висарионъ и Макарій, сичкы-ты съ титлж-тж прототрони.

2) Червенска-та съ сѣдилище въ Руссе. Отъ нейны-ты митрополиты по-извѣстны сж: Неофитъ, Калиникъ и Захарій.

3) Ловченска-та съ митрополиты: Лонгинъ, Мелетій, Киприанъ, Симеонъ I-ый, Симеонъ II-ый и Партеній, кой-то присѣствуваль на събранныя въ Търново, отъ царь Ивана Александра, Съборъ, противъ Богомилы-ты и жидовствующж-тж ересь.

4) Срѣдечска-та (Софія) съ митрополиты: Дионисій, Даміанъ, Леонтій (и той ходилъ на Събора въ Търново, при царь Ив. Александра), Дометианъ и Партеній.

5) Овечска-та (Проватія) съ митрополиты: Теостирикъ и Лазаръ, и той былъ на Търновскыя Съборъ при царь Ив. Александра.

6) Дръстерска-та (Силистра) съ митрополиты: Кириакъ, Аверкій, Теодулъ, Іосифъ, Дионисій, Калиникъ и Захарій. И Захарій ходилъ на Търновскыя Съборъ при царь Ив. Александра.

7) Сѣрска-та (Сѣресъ). Знаино е, че Сѣресъ и повече-то отъ Македоніѣ въ царуваніе-то на Асѣня II-ый (1217—1237) ся бѣше покорила отъ Българи-ты и въ царуваніе-то на Ст. Душяна (1336—1357) отъ Сърбы-ты; нѣ слѣдъ смърть-тж на Стефанова сынъ Углеша, кой-то живѣлъ въ Сѣресъ (1368) и подчинилъ своѣж-тж область (Сѣресъ, Драма, Меленикъ, Зихна, Неврокопъ и др.) въ черковно отношеніе подъ Цариградскыя Патриархъ, ужъ като въ съѣзъ срѣщу Турци-ты.

8) Пловдивска-та и 9) Мезебърска-та, кои-то минували ту камъ Гърци-ты, ту камъ Българи-ты. Въ това отношеніе были и градове-ти Варна и Ахило, дѣто нѣмаше още тогава Архиперейскы сѣдалища. По-извѣстни отъ Мезебърскы-ты митрополиты сж: Василий, Марко, Никодимъ, Прокль, Доротей и Партеній.

Епископіи. 1) Велбждска-та (Кюстендилъ), коя-то на 1203 г., кога-то царь Иванъ I-ый бѣше свързалъ съ папж-тж униѣ, ся провъзведе заедно съ Прѣславскж-тж на Митрополиѣ, и была прототронъ; нѣ испослѣ си остижла пакъ епископія. Тамъ святиелетсвували: Анастасій, Епифаній и Димитрій. Гърци-ти ѣ отнѣли отъ Българи-ты въ половинж-тж на XIII-ый вѣкъ; отъ тѣхъ пакъ прѣминжла у Сърбы-ты, и тѣ ѣ унищожили сѣдалище-то.

2) Браничевска-та (въ Сърбіѣ). Тя принадлежяше на Бъл. черковж отъ 1186—1275, и послѣ останжла у Сърбы-ты. По-извѣстни отъ нейны-ты епископы сж: Власій, Іаковъ, Порфирій и Іоаникій.